

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
í t é l e t e**

Az ügy száma: Pfv.II.21.466/2019/5.

A tanács tagjai: Dr. Baloginé dr. Faiszt Judit a tanács elnöke
Nyíróné dr. Kiss Ildikó előadó bíró

. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna bíró

A felperes: felperes neve (**felperes címe**)

A felperes képviselője:

. Ravasz László Endre ügyvéd (**fél címe 1**)

Az alperesek: **I. rendű alperes neve (I. rendű alperes címe)** I. rendű

II.rendű alperes neve (**II. rendű alperes címe**) II. rendű

III.rendű alperes neve (**III. rendű alperes címe**) III. rendű

Az alperes képviselője:

ágos Bírósági Hivatal (**fél címe 2**) ügyintéző: Beerné dr. Vörös Helga) I. és II. rendű

Dr. Kun Péter (**fél címe 3**) III. rendű

A per tárgya: Kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Felperes

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Törvényszék 8.P.20.236/2017/54.

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Ítéltábla Pf.III.20.083/2019/8.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 87.600 (nyolcvanhétezer-hatszáz) forint le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes vezető tisztségviselője volt a **Sz. Kft.**-nek, (a továbbiakban: a Kft.) amelyet a cégbíróság felszámolás folytán 2009. december 2-i hatállyal törölt a cégjegyzékből. A NAV a felszámolási eljárásban hitelezőként 65.720.267 forint követelést jelentett be. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben a Kft. 2008. január 24. napján 59.400.000 forint célhoz kötött kölcsönt nyújtott az **M.** Kft.-nek, 2008. június 30. napján pedig a társaság tagjának tagi kölcsön visszafizetése címén 38.718.732 forintot fizetett ki.
- [2] A Nemzeti Adó- és Vámhivatal (a továbbiakban: NAV) a II. rendű alperes bírósága előtt 2012. május 18. napján indított pert a jelen per felperese mint I. rendű alperes és a volt vezetőtársa II. rendű alperes ellen vezető tisztségviselő mögöttes felelősségének megállapítása és kártérítés megfizetése iránt (a továbbiakban: a gazdasági per). A II. rendű alperesi bíróság a gazdasági perben beszerezte a Nyíregyházi Városi Bíróságon jelen per felperese mint vádlott ellen párhuzamosan

folyt büntető eljárás (a továbbiakban: büntető per) iratait, melyeket a 2012. november 12. napján tartott tárgyaláson ismertetett; majd beszerezte a büntető perben hozott elsőfokú ítéletet is.

- [3] A büntető perben a bíróság a 2012. december 12. napján hozott elsőfokú ítéletével megállapította a felperes mint vádlott bűnösségét egy rendbeli csődbűncselekmény büntetében, ezért vele szemben felfüggesztett szabadságvesztés-büntetést szabott ki és 80.008.120 forint erejéig vagyonekmozgást rendelt el.
- [4] A II. rendű alperes bírósága a gazdasági perben 2013. január 11. napján meghozott ítéletével az alpereseket (jelen per felperesét és korábbi ügyvezetőtársát) egyetemlegesen kötelezte a NAV felperes részére 180 napon belül 66.058.184 forint megfizetésére. Az ítéleti tényállást a büntető per anyaga: a felek és képviselőik szóban és írásban tett nyilatkozatai, a tanúvallomások, az okirati bizonyítékok, a nyomozati iratok és az elsőfokú büntetőbíróság akkor még nem jogerős ítéletének tényállása alapján állapította meg.
- [5] A gazdasági perben hozott elsőfokú ítélet ellen a felperes fellebbezett, amelyben egyebek mellett eljárási hibaként jelölte meg: az ítéletben megállapított tényállás azonos a büntető ügyben hozott ítélet tényállásával; a bíróság nem teljesítette a bizonyítási indítványait, nem vizsgálta a fizetésképtelenség fennállásának kezdő időpontját, a társaság valós pénzügyi viszonyait.
- [6] A fellebbezés folytán másodfokú bírósággént eljáró I. rendű alperes közbenső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta: megállapította, hogy az I. és a II. rendű alperes, mint a 2008. július 2-i kezdő időponttal felszámolás alá került adós társaság ügyvezetői a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése után ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, ezáltal az adós társaság vagyona 99.118.732 forinttal csökkent. Ennek erejéig az adós társaság hitelezői irányában ki nem elégített követeléseik miatt keletkezett káruk arányos mértékű megtérítéséért egyetemleges felelősséggel tartoznak. Az ítélet marasztaló rendelkezéseit hatályon kívül helyezte; a kártérítés mértékének megállapítása és megfizetése tárgyában az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [7] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást ítélezésének alapjául elfogadta; a szabad bizonyítás elve alapján nem találta törvénysértőnek, hogy az elsőfokú bíróság beszerezte a büntető iratokat és az abban rögzített tényállással azonosan állapította meg saját ítéletének a tényállását. A marasztalás összecszerűsége kérdésében további bizonyítást tartott szükségesnek, ezért ebben a körben az elsőfokú bíróságot további tárgyalásra utasította.
- [8] A megismételt eljárás eredményeként a II. rendű alperes bírósága 2014. november 26. napján a korábbival nagyságrendileg azonos marasztalást tartalmazó elsőfokú ítéletet hozott. A jelen per felperese által előterjesztett fellebbezés folytán a másodfokon eljáró I. rendű alperes az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban nem vétett eljárási hibát.
- [9] A jogerős közbenső ítélettel szemben a jelen per felperese által előterjesztett felülvizsgálati kérelem alapján eljáró III. rendű alperes a 2014. szeptember 2. napján meghozott közbenső ítéletével a jogerős közbenső ítéletet a felülvizsgálati kérelemmel érintett részében hatályában fenntartotta. Indokolásában kifejtette: a másodfokú bíróság a felülvizsgálati kérelem érvelésével szemben vizsgálta a Kft. fizetésképtelenséggel fenyegető helyzete bekövetkezésének időpontját. A jogerős közbenső ítélet részletesen tartalmazza: a keresetlevélhez mellékelte, a 2007. december 31-i mérlegadatokat rögzítő okiratokból szakértői bizonyítás igénybevétele nélkül is megállapítható volt, hogy a fizetésképtelenséggel fenyegető helyzet 2007. december 31-én már fennállt. Iratellenesnek minősítette azt a felülvizsgálati kérelemben szereplő állítást, amely szerint a másodfokú bíróság nem indokolta meg, miért nem találta az adott tényállás mellett szakértő kirendelését szükségesnek. Az erre vonatkozó érvelés szerepel a jogerős közbenső ítéletben, azzal a Kúria is maradéktalanul egyetértett. A Pp. 3. § (5) bekezdésében rögzített, szabad bizonyítási rendszer elvére tekintettel nem tartotta eljárási szabályba ütközőnek, hogy az eljáró bíróságok a tényállás megállapításakor jelentős mértékben támaszkodtak a büntetőeljáráásban beszerzett bizonyítékokra.

- [10] A büntető perben a felperes meghatalmazott védője a nyomozati iratokról az elsőfokú eljárásban kért teljes körű másolatot, amelyet 2012. június 11. napján 871 oldal terjedelemben megkapott. A felperes mint vádlott 2012. szeptember 30. napján személyesen terjesztett elő iratigénylési kérelmet. Ezt azért nem teljesítette a bíróság, mert meghatalmazott védője 2012. október 3. napján közölte a bírósággal, hogy a rendelkezésére álló nyomozati iratokat átadja az ügyfelének. A büntetőeljárás jogerősen 2014. február 4. napján fejeződött be. A felperes 2014. április 24. napján pótlólag újra iratmásolatokat kért. Az eljáró bíró másnap, 2014. április 25. napján rendelkezett a másolatok kiadása iránt, azok postázása is megtörtént április 28. napján. A felperes új védőjével 2014. május 8. napján felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyre tekintettel az iratokat felterjesztették a Kúriára.
- [11] A felperes 2014. július 27. napján iratbetekintési kérelemmel fordult az eljáró bírósághoz, még aznap tájékoztatták arról, hogy a felterjesztett iratok még nem érkeztek vissza a Kúriáról. A felperes 2014. december 23. napján ismételten iratmásolat kiadási kérelmet nyújtott be, amelyet az eljáró bíróság 2015. február 6. napján teljesített 931 oldal terjedelemben. A felperes 2015. április 7. napján újabb másolat kiadási kérelmet terjesztett elő, amelynek a teljesítését a bíróság 2015. április 8. napján elrendelte; az iratokat 2015. május 15. napján küldték meg azzal a tájékoztatással, hogy nem leltek fel minden kért iratot és ha a kézbesített iratokon túlmenően további másolat kiadási kérelme van, úgy oldalszám szerint jelezze igényét és a kért iratokat postán megküldik részére. A felperes a járásbíróságtól további másolatot már nem kért, hanem 2015. június 4. napján a Nyíregyházi Járásbíróság elnökéhez és a törvényszék büntető kollégiumvezetőjének írt panaszt arra hivatkozva, hogy a megküldött másolatok hiányosak és nincs iratjegyzék. A II. rendű alperes bírósága a vezetők intézkedése alapján a másolat kiadási kérelmet 2015. június 22. napján ismét teljesítette.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [12] A felperes eredeti keresetében annak megállapítását kérte, hogy az I. és II. rendű alperes eljárásának eredményeként 4.096.000 forint, a gazdasági perben hozott ítéletekben a terhére rótt eljárási illetékekből álló kára keletkezett. Többszöri keresetmódosítás után az I., II. és III. rendű alperesek egyetemleges kötelezését kérte az illetékből általa már kifizetett 675.398 forint vagyoni és 200.000 forint nem vagyoni kárának megfizetésére.
- [13] Keresetének jogszabályi alapjaként többszöri módosítás után a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 2. § (3) bekezdését jelölte meg.
- [14] Keresetének ténybeli alapjaként - egyéb, a felülvizsgálati kérelem által nem érintett tényállítások mellett - előadta: a II. rendű alperes kirívóan súlyos eljárásjogi hibát vétett, amikor folyamatban lévő büntetőügy nyomozati iratait szerezte be és tette azokat a polgári per anyagává. Kárfelelősséget megalapozó eljárási hibának minősítette, hogy a bíróság által hivatalból beszerzett büntetőügy irataiba a polgári alapperben részt vevő másik két félnek; a felperesnek és a II. rendű alperesnek betekintést engedett, továbbá onnan az elsőfokú ítéletbe változtatás nélkül átemelte személyes adatait, illetve jövedelmi, vagyoni helyzetére vonatkozó adatokat. A nyomozati iratban szereplő személyes adatainak a gazdasági perben hozott ítéletben való szerepeltetése lehetővé tette, hogy azokról a megismerésére nem jogosult, a gazdasági per II. rendű alperese, volt ügyvezető társa is tudomást szerezzen. A büntetőügy iratait nem küldték vissza határidőben a büntető bíróság részére, ezért ott késedelmet szenvedett az iratkikérési (másolási) kérelmének teljesítése. A II. rendű alperes a gazdasági perben egyetlen bizonyítási indítványának sem tett eleget: nem szerezte be a felszámolási eljárásban keletkezett iratokat, mellőzte a tanúbizonyítási indítványokat, indítványa ellenére nem rendelt ki igazságügyi szakértőt.
- [15] Az I. rendű alperessel szemben igényét arra alapította, hogy helybenhagyta a II. rendű alperes kirívóan egyoldalú bizonyítási eljárását, amely nem biztosította a felek közti fegyveregyenlőséget. Az elsőfokú eljárásban a II. rendű alperes a folyamatban lévő büntetőeljárás menetébe beavatkozott,

az I. rendű alperes ezt figyelmen kívül hagyva bírálta felül az elsőfokú ítéletet. Az I. rendű alperes nem biztosította az érdemi jogorvoslati lehetőséget számára, a törvényesség látszatát keltő formális joggyakorlással hozott jogerős ítéletet.

- [16] Az alperesek ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték. Vitatták a követelés jogalapját és összszerszerűségét; nem követtek el kirívóan súlyos eljárási hibát.

Az első- és másodfokú ítélet

- [17] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította, a felperest az I. és II. rendű alperes részére személyenként 21.900 forint perköltség és az állam javára 245.800 forint le nem rótt eljárási illeték megfizetésére kötelezte.
- [18] Az alperesek az előttük folyó perekben a régi Pp. szabályainak maradéktalan betartásával jártak el. A felperes által kifogásoltak egy része még valóságuk esetén sem jelentenének alapjogi jogsértést, mert a szabad bizonyítás alapelvéből adódóan az eljáró bíróság alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhat minden bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. Ennek megfelelően a II. rendű alperes beszerezhetette a párhuzamosan folyó büntetőeljárás iratanyagát és felhasználhatta a polgári perben a tényállás megállapítása érdekében. A régi Pp. 2. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 2. § (1) bekezdése a polgári bíróság számára határoz meg feladatokat, ezek az igazságszolgáltatási alelvek a polgári perekre vonatkoznak, a büntetőügyben nem alkalmazhatóak.
- [19] A felperest a régi Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. és II. rendű alperes részére a leszállított kereset alapján számított perköltség fizetésére, míg a kereseti illetéket az eredeti kereseti kérelemben érvényesített követelés alapján állapította meg.
- [20] A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyta. A fellebbezés nem érintette a III. rendű alperessel szembeni kereset elutasítását, így az első fokon jogerőre emelkedett.
- [21] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletének indokolását kiegészítette: a régi Pp. 2. § (1) bekezdése értelmében a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse. E kötelezettség elmulasztásához a jogalkotó a kártérítés jogkövetkezményét fűzte, vagyis a felsorolt eljárási alapjogsérelmek közvetlenül - a személyhez fűződő jogok megsértésének hiányában is - maguk után vonhatják mind a vagyoni, mind a nem vagyoni kártérítés szankcióját. Ez egyben azt is jelenti, hogy az e jogalapon előterjesztett kárigényekre alkalmazni kell a bírósági jogkörben okozott károkra irányadó speciális [rég Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdés], valamint a deliktális kárfelelősség általános [Ptk. 339. § (1) bekezdés] szabályait, amely feltételek együttes (konjunktív) megvalósulása szükséges az ilyen jogalapú eredményes igényérvényesítéshez.
- [22] A bírói gyakorlat szerint a bírósági jogkörben okozott kár megtérítésére csak akkor kerülhet sor, ha az eljáró bíróság részéről a bizonyítékok kirívó súlyosságú, téves értékelése, jogalkalmazási, jogértelmezési tévedése megállapítható, és az az állított kárral közvetlen okozati összefüggésben áll. A jogalkalmazó hatóságok, így a bíróság - perbeli esetben az alperesek - felelősségét tehát csak a kirívóan súlyos jogalkalmazási és jogértelmezési tévedés alapozza meg, pl. a perbeli bizonyítékok kirívóan okszerűtlen mérlegelése (BH 2013.273., BH 2013.75., BH 2000.400., BDT 2008.1815.).
- [23] A korábban eljáró perbírósággal szemben indított kártérítési per ugyanakkor nem eredményezheti a fél számára kedvezőtlen jogerős ítélet újbóli felülvizsgálatát. A jogerős ítélet régi Pp. 229. § (1) bekezdése szerinti anyagi jogereje ugyanis azt jelenti, hogy a bíróságok a keresettel érvényesített jogot véglegesen elbírálták, ezért azt a felek többé nem tehetik vitássá, a jogerős döntés a később eljáró bíróságot is köti az eljárásában. Kártérítés alapjául nem szolgálhat ugyanis, ha a fél a jogerős

ítéletet akár érdemben, vagy eljárási szabálysértés miatt továbbra is vitatja (BDT 2016.3507., BDT 2009.1949., BDT 2006.1496.).

- [24] A régi Pp. 2. § (3) bekezdésére alapított igény tehát nem az alapperben elkövetett egyes eljárási szabálysértéseken és nem is valamely személyiségi jog megsértésén, hanem alapjogi sérelmen alapulhat (BDT 2017.3704., BDT 2016.3507., BDT 2015.3337.).
- [25] Az eljárási alapjogok megsértése miatt indított perben a bíróságnak emellett nincs jogszabályi lehetősége a más eljárásra tartozó jogvita újabb, a korábbi jogerős ítélettől eltérő eldöntésére, a jogvita korábbi megítélésének szakmai véleményezésére.
- [26] Az eljárási jogi alapelvek sérülése ad csak jogalapot a régi Pp. 2. § (3) bekezdés szerinti kártérítésre, mely kifejezetten polgári perekre vonatkoztatható. Az elsőfokú bíróság ítéletének jogi indokolásában ezért helyesen tért ki arra, hogy ezek sérelme a büntető bíróságtól nem kérhető számon, büntető bíróság kárfelelősségét nem alapozhatja meg. Ez utóbbi elbírálási szempont nem teszi lehetővé a büntető ügyiratok késedelmes kiadására alapított, a II. rendű alperes, mint büntető bírósággal szemben előterjesztett kárigénynak helyt adást. A periratokból kitűnik azonban, hogy a felperes illetékes bírósági vezetőhöz megtett bejelentésekor soron kívül intézkedtek az iratkiadásról.
- [27] A II. rendű alperes bíróságának azzal a felperes által sérelmezett eljárásával összefüggésben, hogy beszerezte és a polgári per anyagává téve felhasználta a büntetőügy nyomozati iratait, a másodfokú bíróság hangsúlyozta: a büntető iratok beszerzését a gazdasági per felperese indítványozta. A régi Pp. 124. § (3) bekezdés és (4) bekezdés a) pontjában rögzített eljárási szabályok lehetővé teszik, hogy a bíróság iratokat szerezzen be más hatóságoktól. A gazdasági perben eljáró II. rendű alperesi bíróság szabályszerű írásbeli megkereséssel kérte meg a büntető ügyiratokat. A büntető bíróságra is irányadó, a bírósági ügyvitel szabályairól szóló 14/2002. (VIII. 1.) IM rendelet (a továbbiakban: Bűsz.) 37. § (1) bekezdése lehetővé teszi a folyamatban lévő ügy iratainak bírói utasítás alapján történő elküldését. A büntető bíróság eljárására irányadó, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) 71/B. § (1) bekezdése szabályozza, hogy más bíróság megkeresésére milyen módon kell megküldeni - a törvényben meghatározott feladatok ellátásához szükséges mértékben és időtartamban - a megkereső hatósághoz a büntető ügyiratokat vagy azok másolatát. Mindezek alapján az irat megküldés iránti megkeresés, az irat megküldése a büntető bíróság részéről, majd pedig annak felhasználása; a tárgyaláson történő ismertetéssel a peranyag részévé tétele az irányadó szabályok betartásával történt, e tekintetben az I. rendű alperes közbenső ítélete is szabályszerű eljárást állapított meg (Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.107/2013/9. számú közbenső ítélet 11. oldal második bekezdés).
- [28] A másodfokú bíróság kiemelte: a polgári eljárás szabad bizonyítási rendszeréből adódik a bizonyítékok beszerzésének ilyen módja, a Pp. és a Bűsz., továbbá a Be. által kölcsönösen szabályozott keretei között biztosított a polgári peres bíróság számára [rég Pp. 3. § (5) bekezdés]. Ezzel kapcsolatos eljárási szabálysértés, vagy alapelv sértés nem áll fenn.
- [29] A fegyveregyenlőség elve alapján a bíróság köteles gondoskodni arról, hogy az eljárásban előterjesztett kérelmet, jognyilatkozatot, továbbá a bírósághoz benyújtott okiratot a felek megismerhessenek [rég Ptk. 3. § (6) bekezdés]. A gazdasági per felperese és II. rendű alperese perbeli pozíciójánál fogva jogosult volt betekinteni a jogszerűen beszerzett büntető iratokba. A II. rendű alperes mindezen eljárási szabályok figyelembevételével tette a peranyag részévé a büntető ügyiratokban található adatokat, bizonyítékokat. A személyes adatokat is tartalmazó büntető ítéleti rendelkezések átvételekor, azok felhasználásakor sem történt eljárási jogszabálysértés, ami a régi Pp. 2. § (3) bekezdés szerinti jogalapon kártérítésre okot adna.
- [30] Megalapozatlanul állította a felperes, hogy a II. rendű alperes bírósága megsértette a felek fegyveregyenlőségének elvét bizonyítási indítványainak elutasításával; azzal, hogy nem szerezte be a felszámolási eljárásban keletkezett iratokat, mellőzte a tanúbizonyítást, továbbá nem rendelt ki igazságügyi szakértőt. Tényszerűen megállapítható, hogy a II. rendű alperes bírósága elsősorban a büntető bíróságtól beszerzett nyomozati iratokban fellelhető bizonyítékokra támaszkodott ítélete

meghozatalakor és a felperes bizonyítási indítványait valóban mellőzte. A régi Pp. alapelvi szabályai között található 3. § (4) bekezdés rendelkezése szerint a bíróság a bizonyítási indítványhoz, sőt még a bizonyítást elrendelő saját határozatához sincs kötve. A bíróság mellőzi a bizonyítás elrendelését, vagy a már elrendelt bizonyítás lefolytatását (kiegészítését, megismétlését), ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. A szabad bizonyítás elvét kifejezésre juttató rendelkezések a bíróságra bízzák annak eldöntését, hogy a konkrét ügyben a bizonyítás milyen módját tartja a leginkább célravezetőnek és milyen bizonyító eszközöket kíván a tényállás kiderítése érdekében igénybe venni. Ez az alapelv a kötött, formális bizonyítás elvével ellentétben lehetőséget biztosít arra, hogy a bíróság az igazságnak megfelelő döntést hozhassa. A szabad bizonyítás elvéből következik az is, hogy a törvény egyetlen bizonyítéknak sem tulajdonít súlyozott bizonyító erőt, és egyetlen bizonyítási cselekményt sem tekint a többi fölött álló, eltérő értékűnek [43/2004. (XI.17.) AB határozat].

- [31] A szabad bizonyítás elvének érvényesülése nem jelentheti azt, hogy a bíróság korlátozás nélkül, más jogszabályok rendelkezéseit figyelmen kívül hagyhatja, vagy bármilyen bizonyítást elrendelhet, az eljárás során bármilyen bizonyítási eszközt felhasználhat, illetve a felek sem élhetnek korlátlanul a bizonyítási eszközök felhasználásának lehetőségével igényük érvényesítése érdekében (BH 1997.53.).
- [32] A régi Pp. 3. § (4) bekezdéshez kapcsolódó, fentiekben kifejtett jogértelmezésből következően a II. rendű alperesi bíróságnak lehetősége volt a gazdasági perben a felperes bizonyítási indítványainak mellőzésére. Ezt azonban a régi Pp. 221. § (1) bekezdés kötelező szabályára tekintettel az érdemi határozatában indokolnia kellett. Ez mindkét elsőfokú ítélet jogi indokolásában megtörtént és a másodfokú ítéletek is kitérnek mindezekre. Az ítéletekből kitűnik, hogy az indítványozott bizonyítás mellőzésének oka az volt: a szükséges bizonyítékok a nyomozati eljárás anyagában rendelkezésre álltak, az ottani tanúvallomásokat és okirati bizonyítékokat az első- és másodfokú bíróság egyaránt elegendőnek találta az alapperbeli jogvita érdemi, megalapozott elbírálásához. Külön hangsúlyozta a másodfokú bíróság: a kért bizonyítás mellőzése önmagában nem jelent eljárási jogszabálysértést, ez csak akkor valósulhat meg, ha a bíróság az ügy elintézése szempontjából releváns bizonyítást nem folytatja el és ezáltal az ítélet megalapozatlannak minősül (BH 1996.478., BH 1996.56.).
- [33] A fegyveregyenlőség sérelme nem következett be a gazdasági perben, a felperes nem volt elzárva a szabad bizonyítékszolgáltatási lehetőségtől, indítványainak elutasítása folytán fennállt a lehetősége az általa nyomon kísért felszámolási eljárásból a rendelkezésére bocsátott okiratok csatolására, illetve magánszakértői vélemény készíttetésére. A tanúbizonyítás mellőzése kapcsán a másodfokú bíróság álláspontja az volt, hogy a nyomozati iratokban a tanú meghallgatásokról széleskörű bizonyítékanyag található, amely szabadon felhasználható volt a polgári jogvitát elbíráló perbíróság számára. Ezeket a bizonyítékokat pedig mind az első-, mind a másodfokú bíróság a régi Pp. 206. § (1) bekezdés szerint teljeskörűen egybevetette és mérlegelte.
- [34] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy az alperesi bíróságok eljárása jogszerű volt, a felperes által jogellenesnek minősített magatartásokkal nem valósult meg eljárásjogi alapjogsértés. A gazdasági perben meghozott elsőfokú ítéletekkel szemben a felperes mindkét esetben fellebbezéssel élt, melynek keretei között a másodfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva, érdemben felülbírált az elsőfokú ítéleteket. Az eljárás alapelveinek megsértése egyik alperes esetében sem állapítható meg, nem sérült a felperes tisztességes eljáráshoz való joga, az alperesek nem tanúsítottak sem vagyoni, sem pedig nem vagyoni kártérítési igényt megalapozó felróható magatartást.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [35] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. Elsődleges felülvizsgálati kérelmében a régi Ptk. 75. § (1) bekezdésébe, a 84. § (1) bekezdés a) és e) pontjába, a 339. § (1)

- bekezdésébe, a 355. § (1) és (4) bekezdésébe, a régi Pp. 2. § (1) és (3) bekezdésébe, a 3. § (2), (4) és (5) bekezdésébe, továbbá az Alaptörvény XXVIII. Cikk (1) bekezdésébe ütköző jogerős ítélet hatályon kívül helyezését kérte és azt, hogy a Kúria az elsőfokú ítélet megváltoztatásával kötelezze az I. rendű alperest 313.212 forint, a II. rendű alperest pedig 562.186 forint kártérítés fizetésére.
- [36] Másodlagos felülvizsgálati kérelmében azt kérte, hogy a Kúria a régi Pp. 221. § (1) bekezdésébe, a 252. § (2) bekezdésébe, továbbá a 206. § (1) bekezdésébe ütköző jogerős ítélet helyezze hatályon kívül és kötelezze az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára.
- [37] Harmadlagos felülvizsgálati kérelme arra irányult, hogy a Kúria a régi Ptk. 75. § (1) és (3) bekezdésébe, az illetékekről szóló törvény 39. § (1) bekezdésébe és 42. § (1) pontjába ütköző jogerős ítéletet részben helyezze hatályon kívül és az elsőfokú ítélet megváltoztatásával mellőzze az I. és II. rendű alperesek javára megállapított perköltséget, az elsőfokú eljárás illetékét pedig 52.520 forintba szállítsa le.
- [38] A.) A jogerős ítélet jogszabálysértően állapította meg, hogy a büntető perben a nyomozati iratmásolatok kiadásának elmaradása miatti kárigényét kizárólag a régi Pp. 2. § (1) és (3) bekezdésére alapította. Kereseti kérelmében (9. oldal második bekezdés), továbbá az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében (II. rész 2. és 3. pont) kártérítési igényének jogalapjául megjelölte a régi Ptk. 349. § (1) és (3) bekezdését, továbbá a 339. § (1) bekezdését, ezért az eljáró bíróságok erre a jogsértésre alapított keresetét nem bírálták el. A per adataiból kitűnik, hogy a régi Ptk. 75. § (1) bekezdése szerinti jogsértés nem vitásan bekövetkezett, az alperesek kártérítési felelőssége fennáll, mert a büntető perben a II. rendű alperes jogszerűtlen magatartásával korlátozta és sértette a jogszabályban biztosított irat-megismerési jogát, a tisztességes eljáráshoz való jogát, valamint a hatékony védelemhez való jogát, ezáltal személyiségi jogait.
- [39] B.) Iratellenes a jogerős ítéletnek az megállapítása, hogy a II. rendű alperes bírósága a gazdasági perben a büntető per iratait a felperes bizonyítási indítványa alapján szerezte be. A hivatalbóli bizonyítást leplezve, a II. rendű alperes bírósága hívta fel a figyelmet a nyomozati iratok beszerzésének lehetőségére és nyilatkozattételre szólította fel a gazdasági per felperesét és II. rendű alperesét. A régi Pp. 164. § rendelkezéseit megkerülve, eldöntendő kérdésben tette fel számukra a büntető per nyomozati iratai beszerzésének indítványozását. A gazdasági per felperese és II. rendű alperese nem is terjesztett elő jogszerűen bizonyítási indítványt, mert nem jelölték meg: mely tényeket, milyen bizonyítási eszközökkel kívánnak bizonyítani. A II. rendű alperes megsértette a régi Pp. 164. § rendelkezéseit, amikor a gazdasági per felei helyett maga választotta ki, hogy a nyomozati iratok közül melyek azok, amelyek bizonyító erővel rendelkezhetnek.
- [40] A jogerős ítélet kizárólag az iratok beszerzési lehetőségét, technikai lebonyolítását szabályozó jogszabályokat rögzíti és nem tárta fel azokat a jogsértéseket, amelyek abból adódtak, hogy a gazdasági per bírósága félreértelmezte a régi Pp. 3. § (5) bekezdésében foglalt szabad bizonyítás elvét. A jogerős ítélet hiányosan állapította meg a tényállást, mert nem rögzítette a tisztességes eljárás szempontjából jelentőséggel bíró azt a tényt, hogy a II. rendű alperesi bíróság a gazdasági perrel párhuzamosan elkezdett, folyamatban lévő büntető per iratait szerezte be. A jogerős ítélet indokolása nem tartalmazza: a gazdasági per bírósága miért mellőzheti a büntetőeljárás jog iratbetekintést és a másolatkészítést szabályozó kógens rendelkezéseit a polgári perben. A jogerős ítélet nem adott részletes és elfogadható jogi indokolást arra, hogy a II. rendű alperesi bíróság milyen jogszabály alapján adott teljes körű iratbetekintési jogot a folyamatban lévő büntetőeljárás irataiba a büntető eljárás alanyainak még azelőtt, hogy az iratokat a polgári per részévé tette volna.
- [41] Az ítélet indokolása ellentmond a régi Pp. 164. § (2) bekezdés és Be. 70/B. § (3) bekezdés együttes alkalmazásának, amelynek értelmében a II. rendű alperes bírósága nem rendelhetette volna el a büntetőeljárás nyomozati iratainak beszerzését, mert azt a Be. 74/B. § (3) bekezdése és a 70/B. § (7) bekezdése nem engedi meg egy folyamatban lévő büntető ügyben.
- [42] A jogerős ítélet nem tett eleget a régi Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak, mert nem jelölte meg azt a jogszabályhelyet, ami azt támasztaná alá, hogy a polgári bíróságok számára a

büntetőeljárás törvény rendelkezései nem irányadók. Nem jelölte meg azt a jogszabályhelyet, amely felülírja a Be. rendelkezéseit és feljogosítja a polgári per résztvevőit egy folyamatban lévő büntető eljárás irataiba való korlátlan betekintésre.

- [43] C.) A másodfokú bíróság a régi Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt követelményt megsértve, a bizonyítékok egybevetése és értékelése során kirívóan okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott, amikor úgy vélte: az általa indítványozott bizonyítások mellőzésével az alapperben eljáró bíróságok nem sértették meg fegyveregyenlőség elvét, mert a szükséges bizonyítékok a nyomozati eljárás anyagában rendelkezésre álltak. A bizonyítási indítványok elutasításával a II. rendű alperes bírósága a felperes szabad bizonyítási lehetőségének lényegét vonta el azzal, hogy nem folytatott le bizonyítást, nem biztosította számára a fegyverek egyenlőségének elvét. Nem kapott lehetőséget a mentő körülmények igazolására, nem tudta bizonyítani: úgy járt el, ahogy az adott helyzetben egy ügyvezetőtől elvárható. A jogerős ítélet a régi Pp. 221. § (1) bekezdés rendelkezéseibe ütközik, mert nem adott elfogadható magyarázatot arra: miként mellőzhette a II. rendű alperes az összes bizonyítási indítványát.
- [44] D.) Jogszabálysértő a jogerős ítélet, mert határozott fellebbezési kérelme ellenére sem módosította az elsőfokú bíróság által tévesen megállapított, az általa fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét. A másodfokú bíróság nem észlelte azt sem, hogy az elsőfokú bíróság a régi Pp. 78. § (2) bekezdésébe ütközően, úgy állapította meg az I. és II. rendű alperesek részére személyenként 21.900 Ft perköltséget, hogy az alperesek képviselői a tárgyalásokon nem vettek részt. A keresetlevelében nem jelölte meg a kereseti követelés pontos összegét, ezért az elsőfokú bíróság a pertárgy értékhez képest tévesen állapította meg az általa fizetendő elsőfokú eljárási illeték összegét. A pertárgy értéke az elsőfokú eljárásban összesen 875.400 Ft volt, amelyhez viszonyítva a fizetendő elsőfokú eljárási illeték összege helyesen 52.520 Ft.
- [45] Az I. és II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte. A jogerős ítélet helyesen tartalmazza, hogy a felperes többször módosította kereseti kérelmét és a végső, jogi képviselővel előterjesztett kereseti kérelmében kereseti kérelmének jogalapját régi Pp. 2. § (1) és (3) bekezdését megjelölve, az eljárás tisztességtelenségére hivatkozással terjesztette elő.
- [46] A II. rendű alperes nem sértette meg az íratmásolat kiadásának eljárási szabályait. A felperes megalapozatlanul hivatkozott a felülvizsgálati kérelmében arra, hogy a büntetőeljárás vizsgálata körében a régi Pp. 2. §-a alapján a büntető bíróság kárfelelőssége megállapítható.
- [47] A polgári ügyben eljáró bíróságoknak lehetősége van a büntető ügy iratainak beszerzésére, a felperes hivatkozásával szemben hivatalból bizonyítás nem történt. A büntető per irata a polgári per bizonyítási anyagának részévé vált, mert a II. rendű alperes bírósága a régi Pp. 3. § (6) bekezdését helyesen alkalmazva ismertette a felekkel. A polgári perben eljáró bíróság csak a jogvita elbírálásához szükséges releváns tényállás megállapítása érdekében rendelhet el bizonyítást. A gazdasági perben eljáró bíróság részletesen indokolta a bizonyítási indítványok elutasítását, sem a másodfokú bíróság, sem a Kúria nem találta jogszabálysértőnek. A jelen peres eljárás nem eredményezheti a korábbi per újratárgyalását, nem jelent új jogorvoslati fórumot.
- [48] A felperes a keresetlevél előterjesztésekor kárigényét 4.096.000 forint összegben jelölte meg. A kereseti kérelem utóbbi leszállítása nem eredményezi az illetékalap mérséklését, ezért az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg az eljárási illeték összegét
- [49] A III. rendű alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet helybenhagyását kérte, utalva arra, hogy a jogerős ítélet a III. rendű alperessel szembeni fellebbezés hiányában a III. rendű alperesre nem tartalmaz rendelkezést.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [50] A felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálása előtt a Kúria az alábbiakra mutat rá: a felülvizsgálat nem az első- és másodfokú eljárás folytatása, nem harmadfokú eljárás, hanem szigorú rendelkezések által szabályozott rendkívüli perorvoslat.
- [51] A felülvizsgálati eljárás tárgya a régi Pp. 270. § (2) bekezdés alapján a jogerős határozatnak a felülvizsgálati kérelem keretei között történő felülbírlata. A régi Pp. 272. § (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem tartalmi kellékeit akként határozza meg, hogy annak tartalmaznia kell: 1. a támadott határozat megjelölését, 2. a Kúria döntésére irányuló határozott kérelmet: azt, hogy a fél milyen tartalmú határozat meghozatalát kívánja, 3. a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölését, 4. továbbá a jogorvoslati kérelem indokolásának ismertetését: a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja.
- [52] A felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II.15.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 6. pontja szerint, ha a fél felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítéletet több okból is támadja; vagyis több, egymástól elkülönülő jogszabálysértésre hivatkozik, valamennyi hivatkozásnak rendelkeznie kell a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi követelményekkel. Érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatóak, amelyek esetében a régi Pp. 272. § (2) bekezdésében meghatározott tartalmi feltételek maradéktalanul teljesültek (BH 2015.307.).
- [53] A PK vélemény 4. pontja alapján a felülvizsgálati kérelem - mint az eljárást megindító és annak kereteit meghatározó rendkívüli jogorvoslati eszköz - jogi jelentősége egyebek között abban jelölhető meg, hogy a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelemben megjelölt ok vagy okok keretei között bírálhatja felül. Ennek következtében eljárása során csak azon jogszabálysértés, vagy jogszabálysértések fennállását vizsgálhatja, amelyeket a fél felülvizsgálati kérelmében megjelölt.
- [54] A PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása. Az előbbivel szemben az a követelmény érvényesül, hogy a fél a felülvizsgálati kérelemben pontosan jelölje meg a jogforrást és azon belül azt a konkrét jogszabályhelyet, amelynek megsértésére hivatkozik. A jogszabálysértés tartalmi körülírása keretében pedig a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő félnek szöveges formában is meg kell fogalmaznia a jogerős ítélet általa sérelmezett és a rendkívüli perorvoslatot megalapozó fogyatékoságát, amellyel kapcsolatosan részletesen ki kell fejtenie jogi álláspontját.
- [55] A Kúria a felülvizsgálati eljárásban csak azt vizsgálhatja, hogy a felülvizsgálati kérelemben megjelölt konkrét eljárási és anyagi jogi jogszabálysértések megvalósultak-e; megjelölésük nélkül a felülvizsgálati kérelem nem felel meg a régi Pp. 272. § (2) bekezdésben foglalt feltételeknek.
- [56] A régi Pp. ítélet teljességének követelményét szabályozó 213. § (1) bekezdése szerint: az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített kereseti kérelemre. A régi Pp. 239. § utaló szabálya alapján ez a másodfokú eljárásban azt jelenti: a másodfokú bíróság ítéletében foglalt döntésnek ki kell terjednie a felek fellebbezési kérelmeire. A felperes a felülvizsgálati kérelem D.) pontjában ezen konkrét eljárási jogszabály; a régi Pp. 213. § (1) bekezdés megjelölése nélkül állította az ítélet teljessége követelményének megsértését: azt, hogy a másodfokú bíróság nem bírálta el az elsőfokú ítélet illeték mértékét megállapító rendelkezése elleni fellebbezését, ezért a jogerős ítélet sérti az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) rendelkezéseit. A Kúria a jogszabályhely megjelölése nélkül a jogszabálysértés tényleges megvalósulása esetén sem állapíthatta volna meg ezt a sérelmet, ezért ezt a hivatkozást nem vizsgálta érdemben.
- [57] A Kúria csak utal arra: a felperes eredeti kereseti kérelme annak megállapítására irányult, hogy az I. és II. rendű alperesek eljárásának eredményeként 4.096.000 forint, a gazdasági perben hozott ítéletekben terhére rótt eljárási illetékekből álló kára keletkezett (Nyíregyházi Törvényszék P. 21.748/2016/1.számú keresetlevél). A 2017. május 9. napján előterjesztett előkészítő iratában keresetét valóban leszállította, az Itv. 39. § (1) bekezdése alapján azonban a polgári peres eljárásban

az illeték alapja az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke és az Itv. 41. § (2) bekezdés alapján az eljárás tárgya értékének a felek által történő leszállítása esetén az illetékalap mérséklésének nincs helye. Az elsőfokú bíróság ezért az Itv. 39. § (1) bekezdés és a 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján helyesen állapította meg a pervesztes felperes által viselendő elsőfokú eljárás illetékének összegét.

- [58] A felperes fellebbezésében nem kérte az I. és II. rendű alperes javára megállapított perköltség mellőzését. A másodfokú bíróság fő szabály szerint a régi Pp. 253. § (3) bekezdés alapján az elsőfokú ítéletet csak a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között változtathatja meg, ezért hivatalból nem észlelhette volna azt sem, ha az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte volna a felperest az I. és II. rendű alperes javára perköltség fizetésére.
- [59] A Kúria a jogerős ítéletet a régi Pp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül.
- [60] A felperes érdemben elbírálható felülvizsgálati kérelme megalapozatlan.
- [61] A felperes a felülvizsgálati kérelem A.) pontjában iratellenesen állította, hogy a büntető perben az iratmásolat kiadása iránti kérelmének nem teljesítése miatti kártérítési igényét a régi Pp. 2. § (3) bekezdése mellett a régi Ptk. 339. § és 349. §-aira hivatkozással is előterjesztette. A keresetlevél hiányainak pótlására felhívás után 2017. május 9. napján előterjesztett irata a régi Pp. 2. § (1), (2) és (3) bekezdése mellett valóban tartalmazza a régi Ptk. 339. § (1) bekezdésére és a 349. § (1) és (3) bekezdésére hivatkozást is. A felperes azonban sem a keresetlevélben, sem a hiánypótlás után előterjesztett iratában nem érvényesítette a büntető perben bekövetkezett sérelme miatti követelését.
- [62] Az elsőfokú bíróság a 2017. július 5. napján tartott tárgyaláson tette fel a felperesnek azt a kérdést: keresetének jogcíme a régi Pp. 2. § (1) bekezdése vagy a 349. § (1) bekezdése. (15. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal ötödik bekezdés) A felperes a válaszára határidő engedélyezését kérte és a 2017. augusztus 8. napján benyújtott előkészítő iratában terjesztette elő az iratmásolat kiadása iránti kérelmének a büntető perbeni nem teljesítése miatti kártérítési igényét. Annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes a régi Pp. 2. § (3) bekezdése alapján tisztességtelenül járt el vele szemben, mert nem adta ki számára a büntetőügy iratait; ezzel megfosztotta a hatékony jogvédelemtől, a „mindenszintű hatékony jogorvoslattól,” amellyel 100.000 forint nem vagyoni kára keletkezett. (16. sorszámú előkészítő irat 13. oldal első bekezdés) A 2018. január 24. napján tartott tárgyaláson megerősítette, hogy keresetének jogszabályi alapja a régi Pp. 2. § (3) bekezdése (29. sorszámú jegyzőkönyv első oldal utolsó bekezdés) A felperes az elsőfokú eljárásban ezen igénye érvényesítésének jogszabályi alapjaként tehát kizárólag a régi Pp. 2. § (3) bekezdését jelölte meg.
- [63] A felülvizsgálati kérelem érvelésétől eltérően a felperes az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében is csak a régi Pp. 2. § (3) bekezdése alapján előterjesztett igénye elutasítását sérelmezte. Megismételte a 16. sorszámú előkészítő iratában előadottakat: a II. rendű alperes bírósága tisztességtelenül járt el vele szemben, mert nem adta ki számára a büntetőügy iratait; ezzel megfosztotta a hatékony jogvédelemtől, a „mindenszintű hatékony jogorvoslattól,” amellyel 100.000 forint nem vagyoni kára keletkezett (56. sorszámú fellebbezés 4. oldal második bekezdés). Többi igényével összefüggésben valóban hivatkozott a régi Ptk. 339. § és 349. §-ra, de a büntető perben bekövetkezett jogsértést egyértelműen a régi Pp. 2. § (3) bekezdése alapján kívánta érvényesíteni. Csak utal arra a Kúria, hogy a felperes a fellebbezésében nem is sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ezt az igényét azért nem bírálta el, mert a régi Pp. 2. § (3) bekezdése kizárólag a polgári perekben elkövetett alapjogsértésekre alkalmazható.
- [64] A felperes a felülvizsgálati kérelem B.) és C.) pontjaiban megalapozatlanul állította a régi Pp. 206. § (1) bekezdés és 221. § megsértését is.
- [65] A jogerős ítélet a következőkes bírói gyakorlattal egyezően fejtette ki: az eljárási alapjogok megsértése miatt indított perben a bíróságnak nincs jogszabályi lehetősége a más eljárásra tartozó jogvita újabb, a korábbi jogerős ítélettől eltérő eldöntésére, a jogvita korábbi megítélésének szakmai véleményezésére. A Kúria maradéktalanul egyetért a másodfokú bíróság ebben a kérdésben kifejtett

érvelésével, annak megismétlését a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 254. § (3) bekezdés szerint mellőzi.

- [66] A Kúria hangsúlyozza: a felperes a gazdasági perben hozott elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében és a jogerős ítélet elleni felülvizsgálati kérelmében egyaránt sérelmezte a büntető eljárás iratainak beszerzését és bizonyítékként történő felhasználását, továbbá bizonyítási indítványainak elutasítását. A fellebbezés és a felülvizsgálati kérelem elbírálásának eredményeként a másodfokú bíróság és a Kúria is egyezően foglalt állást: a büntető iratok beszerzése és felhasználása nem sértette a bizonyítási szabályokat, a szabad bizonyítás elvét, továbbá a II. rendű alperes bírósága a szükséges bizonyítást lefolytatta, a felperes bizonyítási indítványait az eljárási szabályok megsértése nélkül utasította el.
- [67] A felperes ténylegesen a jelen perben is a gazdasági perben lefolytatott bizonyítási eljárást kifogásolta, az ezzel összefüggő sérelmek orvoslására azonban kizárólag a rendes és rendkívüli jogorvoslat keretében volt jogi lehetősége, amelyeket ki is merített. A kártérítési per bírósága nem állapíthatja meg az alperesben eljáró bíróságok által hozott ítélet jogellenességét, a kártérítési per nem lehet a korábbi döntés jogorvoslata és nem szolgálhat a kártérítés alapjául, ha a fél a korábbi döntést jogszabálysértésre hivatkozva tovább vitatja (Kúria Pfv.IV.22.004/2011., Pfv.III.22.157/2012., Pfv.III.21.391/2013.).
- [68] Megalapozatlanul állította a felperes azt is, hogy a jogerős ítélet jogszabálysértő, mert nem tartalmazza a folyamatban lévő büntető eljárás iratainak felhasználását biztosító jogszabályokat. A jogerős ítélet a folyamatban lévő büntető ügy iratának bírói utasítás alapján történő megküldését biztosító Bűsz. 37. § (1) bekezdésére és a büntető ügy iratainak bíróság megkeresésére való megküldését szabályozó Be.71/B. § (1) bekezdésére hivatkozással állapította meg: a II. rendű alperes gazdasági perben eljáró bírósága ezen, kifejezett jogszabályi felhatalmazás alapján szerezte be és használta fel bizonyítékként a folyamatban lévő büntető ügy iratait. Azt is részletesen kifejtette a másodfokú bíróság, hogy ezáltal a büntető ügy iratai a gazdasági per anyagává váltak és megismerésükre ettől kezdve a gazdasági perben a régi Pp. szabályait kellett alkalmazni.
- [69] A kifejtettekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sértette a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért azt a régi Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [70] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a régi Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyalás tartása nélkül bírálta el.
- [71] Az alperesnek nem volt költségigénye, ezért a régi Pp. 270. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 79. § (1) bekezdése szerint a Kúriának ebben a kérdésben nem kellett határoznia.
- [72] A felülvizsgálati kérelem nem vezetett eredményre, ezért a régi Pp. 78. § (1) bekezdése és a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperes köteles a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50. § (1) bekezdése szerinti felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2020. május 19.

. Baloginé dr. Faiszt Judit s.k. a tanács elnöke, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. előadó bíró, dr. Kövesné dr. Kósa Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

